

oftere deri gjør sig skyldig, eller naar grov Forsømmelse eller Skjødesløshed er udbiist, med Bøder, simpelt Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Embedsfortabelse.

§ 144.

Hvad ovenfor om Embedsmænd og Embeder er fastsat, gjælder tillige med Hensyn til Bestillingsmænd og de dem betroede Bestillinger, dog saaledes at Straffen forholdsvis kan nedsettes, og at istedetfor Embedsfortabelse efter Omstændighederne Fængsel eller Bøder kan anvendes paa Bestillingsmænd.

De foregaaende Bestemmelser ere derhos ikke alene gjældende med Hensyn til dem, der ere fast ansatte i Embede eller Bestilling, men ogsaa med Hensyn til dem, hvem det er overdraget midlertidig at forestaae et Embede eller en Bestilling eller at udføre nogen dertil hørende Forretning, dog saaledes at hvor Embeds- eller Bestillingsmanden skulde fradømmes Embede eller Bestilling, vil Straf af Fængsel eller Bøder træde istedet.

Fjortende Capitel.

Meened og andre dermed beslægtede Forbrydelser.

§ 145.

Det Vidne, der for Retten edelig aflægger falsk Forklaring, hvad enten Edfæstelsen følger efter Forklaringen, eller denne afgives i Henhold til en foregaaende Edfæstelse, ansees med Strafarbejde fra 2 indtil 10 Aar, forsaavidt ikke højere Straf maatte være forstyldt ifølge Bestaffenheden af det ved den falske Forklaring bevirkede eller tilsigtede Onde. Tilbagekalder Vidnet af egen Drift sin falske Forklaring, kan en ringere Grad af Strafarbejde anvendes, og under særdeles formildende Omstændigheder kan Straffen endog bestemmes til Fængsel paa Bånd og Brød, dog ikke under 4 Gange 5 Dage.

§ 146.

Naar Nogen uden at være bleven taget i Ed har aflagt falsk Forklaring for Retten,

straffes han med Fængsel paa Bånd og Brød, ikke under 2 Gange 5 Dage, eller med Forbringshuusarbejde; dog kan Straffen under særdeles for ham talende Omstændigheder bestemmes til simpelt Fængsel, ikke under 2 Maanedes. Dersom han af egen Drift tilbagekalder sin falske Forklaring, kan Straffen nedsettes til simpelt Fængsel i 8 Dage eller endog under særegne formildende Omstændigheder aldeles bortfalde.

§ 147.

Har Nogen i offentlig Straffesag afgivet falsk Vidneforklaring, men det befindes, at Sagen gjaldt ham selv, eller at han havde Anledning til at antage dette, bliver han ikke at straffe, hvis Forklaringen ikke er bleven bekræftet med Ed; har Edfæstelse fundet Sted, kan Straf af Fængsel anvendes. — Befindes det iøvrigt i Tilfælde, hvor Nogen har aflagt falsk Forklaring for Retten, at Vidnesbyrd ikke burde have været affordret ham paa Grund af hans Forhold til Sagen eller Parterne, blive de i §§ 145 og 146 forestrevede Straffe at nedsette, og kan, naar Edfæstelse ikke har fundet Sted, under formildende Omstændigheder endog Straf af Bøder anvendes.

§ 148.

Har et Vidne alene af Ubetænkksomhed undladt at meddele, hvad han vidste til Sagens Oplysning, straffes han med Fængsel eller under særdeles formildende Omstændigheder med Bøder.

§ 149.

Naar Mænd, som af Retten, Dyrigheden eller anden offentlig Myndighed ere udnævnte til at afholde Syns-, Skjøn- eller Taxationsforretninger, under Ed eller i udtrykkelig Henhold til en forhen aflagt Ed afgive saadant Syn, Skjøn eller Taxation mod deres Overbeviisning, blive de at straffe som falske Vidner.

Gjøre deslige Mænd sig skyldige i mindre betydelige Misligheder, straffes de med Fængsel eller under særdeles formildende Omstændigheder med Bøder.

§ 150.

Har en Part for Retten bekræftet sit Udsagn med falsk Ed, bliver han at straffe lige